

Kính Sợ Chúa và Vâng Giữ Lời Ngài (Phần 1)

Bạn và tôi sẽ nói hoặc viết những lời cuối cùng gì cho con cháu mình, người thân, bạn bè, hoặc cho thế hệ sau, trước khi mình lìa khỏi đời này? Trong sách Truyền Đạo, với kinh nghiệm sống phong phú như là vị vua khôn ngoan nhất và giàu có nhất, Vua Sa-lô-môn viết, *“Chúng ta hãy nghe lời kết của lý thuyết này: Khá kính sợ Đức Chúa Trời và giữ các điều răn Ngài; ấy là trọn phận sự của người. Vì Đức Chúa Trời sẽ đem đoán xét các công việc, đến đối việc kín nhiệm hơn hết, hoặc thiện hoặc ác cũng vậy”* (Truyền-Đạo 12:13-14).

Nhiều người hỏi, “Tại sao tôi phải kính sợ Chúa và vâng giữ Lời Ngài?” Có hai lý do được nêu lên từ hai câu Kinh Thánh trên: (1) *Ấy là trọn phận sự của người*; và (2) *Vì Đức Chúa Trời sẽ đem đoán xét các công việc, đến đối việc kín nhiệm hơn hết, hoặc thiện hoặc ác cũng vậy*.

Ít có ai nghĩ đến làm tròn phận sự hoặc bổn phận của mình đối với Chúa là Đấng Tạo Hóa của mình. Nhiều người suy nghĩ, “Cố gắng làm tròn bổn phận của mình đối với gia đình, sở làm, đất nước là đủ mệt rồi còn thì giờ hoặc công sức đâu mà nghĩ đến bổn phận của mình đối với Chúa. Mình đang sống trên đất thì mình phải thực tế chứ.” Vì vậy, ai nấy chỉ lo sống và làm mọi điều cho bản thân mình hoặc cho người thân của mình mà không nghĩ đến Chúa hoặc Lời Chúa. Chúa là Đấng Tạo Hóa thánh thiện, là Đấng có quyền ban ơn phước hoặc giáng họa, và vì Ngài muốn ban phước cho con người, nên Ngài đòi hỏi họ phải kính sợ Ngài và vâng giữ Lời Ngài. Nhiều người sống trên đời mà không thấy hạnh phúc hoặc thỏa lòng gì hết vì không có Chúa và Lời Chúa trong lòng và đời sống của họ. Kinh nghiệm của Vua Sa-lô-môn là, *“Muôn vật thấy đều lao khổ, loài người không thể nói ra được; mắt không hề chán ngó, tai chẳng hề nhàm nghe...Ta đã xem thấy mọi việc làm ra dưới mặt trời; kìa, thấy đều hư không, theo luồng gió thổi”* (Truyền-Đạo 1:8,14).

Kính sợ Chúa và vâng giữ Lời Ngài để được Ngài ban phước là khôn ngoan. Còn bạn thì sao? Hẹn bạn bài tới.